

Sygn. akt

III AUa 298/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **25 czerwca 2013 r.**

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

	Przewodniczący:	SSA Alicja Podczaska
	Sędziowie:	SSA Barbara Gonera SSA Roman Skrzypek (spr.)
	Protokolant	sekr. sądowy Anna Kuźniar

po rozpoznaniu w dniu **25 czerwca 2013 r.**

na rozprawie

sprawy z wniosku **E. K.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w R.**

o prawo do emerytury z tytułu pracy w warunkach szczególnych

na skutek apelacji wniesionej przez wnioskodawcę oraz stronę pozwaną

od wyroku **Sądu Okręgowego w Tarnobrzegu**

z dnia **12 lutego 2013 r.** sygn. akt **III U 944/12**

uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Tarnobrzegu , pozostawiając temu Sądowi rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów postępowania apelacyjnego.

Sygn. akt III AUa 298/13

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 25 czerwca 2013 r.

Decyzją z dnia 29 czerwca 2012 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił wnioskodawcy E. K. prawa do emerytury z tytułu pracy w warunkach szczególnych. Decyzja została wydana w oparciu o treść przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8, poz. 43 ze zm.).

W odwołaniu od powyższej decyzji E. K. zarzucił:

- nie uznanie okresów pracy od 2.10.1984 r. do 30.09.1993 r. oraz od 1.06.1994 r. do 30.04.1996 r. w (...) jako pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze zarzucając, że wykazane stanowiska w świadectwie wykonywania pracy w szczególnych warunkach i pracy górniczej uprawniały do obniżenia wieku emerytalnego,
- nie uznanie okresu od 1.09.1968 r. do 30.06.1971 r. do pracy górniczej w sytuacji zatrudnienia w charakterze pracownika młodocianego,
- niewłaściwe zakwalifikowanie okresu pracy od 1.06.1994 r. do 30.04.1996 r.

Wnioskodawca wniósł o uchylenie zaskarżonej decyzji.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wskazał, że rozpatrywał uprawnienia wnioskodawcy w różnych wariantach na podstawie przepisów ustawy z 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227 ze zm.), jak również w kontekście unormowania z art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z 30.06.1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym górników (Dz. U. Nr 84, poz. 385), jednakże w żadnym z tych wariantów wnioskodawca nie spełniał warunków do przyznania prawa do emerytury.

Wyrokiem z 12.02.2013 r. sygn. III U 944/12 Sąd Okręgowy w Tarnobrzegu zmienił zaskarżoną decyzję organu rentowego w ten sposób, że przyznał wnioskodawcy E. K. prawo do emerytury z tytułu pracy w warunkach szczególnych począwszy od ukończenia 60-tego roku życia.

Sąd ustalił, że wnioskodawca E. K., urodzony (...), w okresie od 17.01.1977 r. do dnia 30 września 1984 r. wykonywał pracę elektromontera na polach górniczych w (...), a w okresie od dnia 1 października 1984 r. do dnia 16 czerwca 1985 r. wykonywał pracę dozorcę urządzeń elektrycznych – praca górnicza w kopalniach (...)

W okresie od dnia 17 czerwca 1985 r. do dnia 31 stycznia 1991 r. wykonywał pracę starszego inspektora nadzoru inwestycyjnego – praca górnicza w kopalniach (...)

W okresie od dnia 1 lutego 1991 r. do dnia 30 września 1993 r. wykonywał pracę starszego inspektora nadzoru inwestycyjnego – praca górnicza w kopalniach(...).

Zdaniem Sądu z powołaniem się na art. 184 ustawy emerytalno – rentowej wnioskodawca spełnia wszystkie wymagane prawem warunki do przyznania prawa do emerytury z tytułu pracy w warunkach szczególnych, bowiem wykazał ponad 18 lat pracy w warunkach szczególnych.

W apelacji od powyższego wyroku Zakład Ubezpieczeń Społecznych zarzucił:

- naruszenie art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS (tj. Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227) w związku z § 2 oraz § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 r. Nr 8, poz. 43 ze zm.) poprzez przyznanie wnioskodawcy E. K. prawa do emerytury w obniżonym wieku z tytułu pracy w warunkach szczególnych od ukończenia 60- tego roku życia i wniósł o zmianę kwestionowanego wyroku i oddalenie odwołania wnioskodawcy, ewentualnie o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

W uzasadnieniu apelacji organ rentowy podniósł, że wnioskodawca nie udowodnił 15 lat pracy w warunkach szczególnych (uznać można było jedynie 10 lat, 2 miesiące i 20 dni), a ponadto nie udowodnił pracy górniczej, która

uprawniałaby do obniżenia wieku emerytalnego. Ponadto na dzień złożenia wniosku pozostawał w zatrudnieniu w (...) Sp. z o.o., a na dzień orzekania nie ukończył 60 lat życia.

W apelacji wywiezionej przez wnioskodawcę zaskarżył on wyrok Sądu Okręgowego w Tarnobrzegu w części.

Mianowicie wnioskodawca zarzucił :

- nie przyznanie prawa do emerytury w wieku wynikającym ze skrócenia wieku emerytalnego 65 lat o okres 9 lat, 6 miesięcy i 8 dni wynikający z wykazania przez niego okresu 19 lat, 2 miesięcy i 16 dni pracy zaliczanej do pracy górniczej,
- niewłaściwe określenie przepracowania przez wnioskodawcę okresu 18 lat w Zakładzie (...)” Spółka z o.o. w T. na stanowisku elektromontera,
- niezrozumiałe określenie, że w warunkach szczególnych przepracował 18 lat. Okres 18 lat nie wynika ze świadectw pracy i dokumentów złożonych do wniosku emerytalnego.

Wnioskodawca wniósł o zmianę wyroku w zaskarżonej części.

W uzasadnieniu apelacji wnioskodawca naprowadził, iż w związku z wykonywaniem przez okres 19 lat, 2 miesięcy i 16 dni pracy zaliczanej do pracy górniczej stwierdzonej na podstawie świadectw pracy i decyzji z dnia 5.09.2012 r. Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w Z., Inspektorat w T., nastąpi skrócenie wieku emerytalnego 65 lat o okres wynikający z połowy okresu pracy zaliczanej do pracy górniczej to jest o 9 lat, 6 miesięcy i 8 dni.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacje stron okazały się uzasadnione o ile wywołały skutek w postaci uchylecia zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Tarnobrzegu.

Z treści zaskarżonego wyroku oraz lakonicznego uzasadnienia tegoż wyroku wynika, że Sąd I instancji przyznał wnioskodawcy prawo do emerytury na podstawie art. 184 ustawy z 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tj. Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227 ze zm.).

Ocena uprawnień świadczenia emerytalnego na podstawie art. 184 cyt. ustawy wymaga spełnienia szeregu przesłanek: na dzień 1.01.1999r. wnioskodawca winien wykazać 25- letni okres składkowy i nieskładkowy, w tym 15 – letni okres zatrudnienia w warunkach szczególnych. Poza tym nie winien przystąpić do OFE, rozwiązać stosunek pracy, oraz ukończyć 60 lat, które to warunki nie muszą być spełnione na dzień 1.01.1999 r., a warunek rozwiązania stosunku pracy nie musi być spełniony po dniu 1.01.2013 r.

Analiza akt sprawy wykazuje, że na dzień wydawania zaskarżonej decyzji, jak również na dzień wyrokowania przez Sąd I instancji, wnioskodawca E. K. nie ukończył 60 lat życia (...)tak więc nie spełniał podstawowego warunku ubiegania się o wcześniejszą emeryturę z art. 184 w zw. z art. 32 ustawy emerytalno – rentowej.

Zdaje się, że Sąd Okręgowy nie zauważył, że wnioskodawca nie spełnia wszystkich przesłanek z cytowanych przepisów art. 184 w zw. z art. 32, a nie rozważył pomimo sugestii E. K., czy nie spełnia przesłanek z art. 184 w zw. z art. 39 ustawy emerytalno- rentowej.

Art. 39 stanowi, że ubezpieczonemu urodzonemu przed dniem 1 stycznia 1949 r., spełniającemu warunek określony w art. 27 ust. 1 pkt 2 i niespełniającemu warunków wymaganych do uzyskania górniczej emerytury na podstawie art. 50a, który ma co najmniej 5 lat:

1)pracy górniczej, o której mowa w art. 50c ust. 1, wykonywanej pod ziemią stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, albo

2) pracy górniczej, o której mowa w art. 50c ust. 1 pkt 4 i 5, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy na odkrywcę w kopalniach (...) oraz w kopalniach otworowych (...)

-wiek emerytalny, o którym mowa w art. 27 ust. 2 i 3, obniża się o 6 miesięcy za każdy rok takiej pracy, nie więcej jednak niż o 15 lat.

Sąd I instancji nie badał uprawnień wnioskodawcy pod kątem skrócenia wieku emerytalnego wynikającego z przedłożonych przez wnioskodawcę dokumentów świadczących o pracy górniczej . O takiej możliwości załatwienia wniosku emerytalnego wspominał wnioskodawca już w odwołaniu oraz na rozprawie w dniu 6.XII. 2012 r. Jednakże Sąd Okręgowy w tym kierunku nie poczynił żadnych ustaleń .

Czynienie ustaleń w kierunku wskazywanym przez wnioskodawcę tj. czy nie spełnia przesłanek do przyznania emerytury z art. 184 w zw. z art. 39 ustawy z 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tj. Dz. U. z 2009 r. Nr 153 , poz. 1227 ze zm.) wymaga przeprowadzenia postępowania w całości od początku , dlatego Sąd Apelacyjny mając na względzie treść art. 386 § 4 k. p. c. orzekł jak w sentencji wyroku .

(...)

1. (...)

2. (...)